

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **nezl. B. S.**, zast. zákonnou zástupkyní – matkou L. S., zast. JUDr. Otylkou Pavlíkovou, advokátkou, se sídlem Praha 5, Lidická 28, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, č. j. 8 Az 38/2004 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 11. 2004, č. j. 8 Az 38/2004 – 39, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2004, č. j. OAM-1790/VL-01-P11-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba ze dne 24. 6. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že v jeho případě došlo na straně soudu k pochybením podřaditelným pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. s odůvodněním, že výkon napadeného rozsudku by pro něj znamenal okamžitý návrat do země původu, kde by byl vystaven nebezpečí zabití, v čemž spatřoval potenciální nenahraditelnou újmu. Stěžovatel požádal o přezkoumání napadeného rozsudku a postupu soudu předcházejícímu jeho vydání a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 3. 2005, č. j. 8 Az 38/2004 – 54, ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Otylku Pavlíkovou, advokátku.

Dne 20. 6. 2005 byl spis Městského soudu v Praze předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatele ze dne 21. 12. 2004.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 12. 12. 2005, č. j. 4 Azs 248/2005 – 66, vrátil spis Městskému soudu v Praze s tím, že je třeba vyzvat stěžovatele prostřednictvím jeho zástupkyně k doplnění kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 12. 2005, č. j. 8 Az 38/2004 – 67, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 21. 12. 2004 podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., zejména o sdělení, v jakém rozsahu a z jakých důvodů (které musí být obsahově popsány a podřazeny důvodům uvedeným v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, č. j. 8 Az 38/2004 – 39, napadá. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, soud řízení o podání usnesením odmítne, neboť v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 13. 1. 2006.

Protože zástupkyně stěžovatele na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagovala, předložil Městský soud v Praze spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy zástupkyně stěžovatele nereagovala na výzvu Městského soudu v Praze k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že stěžovatel je v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen nejen poukázat na to, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá [zde ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.], ale je povinen tento důvod i obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Za toto tvrzení však nelze považovat toliko obecné konstatování, že v jeho případě došlo na straně soudu k pochybením.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 – 5, v němž je uvedeno, že soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu uplatní-li stěžovatel kasační důvody spočívající v citaci § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 – 43).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatel uvedl pouze obecný odkaz na důvody vymezené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., avšak nspecifikoval konkrétní skutečnosti, které k naplnění uváděného důvodu podle jeho názoru vedly, ale pouze obecně odkázal na to, že v jeho případě došlo na straně soudu k pochybením. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však v zákonné lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

K žádosti stěžovatele usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2005, č. j. 8 Az 38/2004 – 54, byla stěžovateli ustanovena pro řízení o kasační stížnosti zástupkyně JUDr. Otýlie Pavlíková, advokátka. Nejvyšší správní soud však nepřiznal zástupkyni stěžovatele odměnu za zastupování, neboť ze spisu nevyplývá, že by učinila některý z úkonů uvedených v § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu